

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5424/2023
22.03.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Бранислава Босиљковића и Бранке Дражић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Бојана Вукићевић, адвокат из ..., против тужених Јавно стамбено предузеће "Крагујевац" и Града Крагујевца, чији је заједнички заступник Градско јавно правобранилаштво Града Крагујевца, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж 1426/21 од 19.08.2022. године, на седници одржаној 22.03.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж 1426/21 од 19.08.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж 1426/21 од 19.08.2022. године.

Образложење

Пресудом на основу признања Основног суда у Крагујевцу П 6485/20 од 04.12.2020. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и тужени обавезани да солидарно тужиоцу на име накнаде штете по основу незаконите наплате накнаде за вођење матичне евиденције исплате износ од по 49,00 динара за сваки месец за период од 07.09.2017. године закључно са 30.06.2020. године са законском затезном каматом појединачно на сваки месечни износ од 150г у месецу за претходни месец до исплате. Ставом другим изреке, обавезани су тужени да тужиоцу солидарно на име трошкова парничног поступка исплате износ од 6.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Решењем Вишег суда у Крагујевцу Гж 1426/21 од 19.08.2022. године, преиначено је решење из става другог изреке првостепене пресуде, тако што је тужилац обавезан да туженима на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 6.000,00 динара.

Против правноснажног решења донетог у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, указујући на разлоге за примену члана 404. став 1. ЗПП.

Тужени су поднели одговор на ревизију.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11...18/20), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужиоца.

Наиме, ревизијом се побија одлука која не чини главни захтев, којом је одлучено о трошковима поступка, чији обрачун се врши у свакој парници појединачно, на основу адвокатске тарифе, према успеху у спору, узимајући у обзир само оне трошкове који су били потребни ради вођења парнице. Будући да се оспорава споредна одлука о процесном питању конкретног спора, не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Из наведених разлога, одлучено је као у ставу првом, применом члана 404. став 1. ЗПП.

Ревизија није дозвољена ни у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 420. ЗПП.

Одредбом члана 28. ЗПП, прописано је да ако је за утврђивање стварне надлежности, састава суда, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону, меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1). Камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају се у обзир ако не чине главни захтев (став 2).

Имајући у виду да је у конкретном случају ревизија изјављена против другостепене одлуке о трошковима поступка, дакле против решења којим је одлучено о споредном тражењу тужиоца, које не представља његово главно потраживање, то ревизија није дозвољена, па је Врховни касациони суд, применом члана 413. ЗПП, одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић